

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 23Co/103/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8715204383
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miloš Kolek
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8715204383.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Miloša Koleka a členov senátu JUDr. Mariany Muránskej a JUDr. Daniely Babinovej v právnej veci navrhovateľa: R. V., nar. XX.X.XXXX, bytom G. XXXX/XX, P., štátne občianstvo F. republika, proti odporcovi: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, pr. zast. AK JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia a určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Poprad č.k. 12C 195/2015-81 zo dňa 18.01.2016 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom určil, že poplatok, ktorý dojednal žalovaný so spotrebiteľmi v znení: „Predmetom tejto Dohody o poskytnutí služby je záväzok Veriteľa poskytnúť Dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu, maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru, resp. revolvingu poskytnutého na základe Žiadosti/Zmluvy, uzavretej medzi Veriteľom a Dlžníkom (ďalej ako „úver/revolving“) a záväzok Dlžníka zaplatiť Veriteľovi odplatu a) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 33,96 eur/1023,- Sk a b) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 18,52 eur/558,- Sk v prípade, ak bude Dlžníkovi revolving poskytnutý. Odplatu je veriteľ oprávnený na základe vlastného uváženia jednostranne znížiť, k čomu Dlžník udeľuje Veriteľovi svoj súhlas. Veriteľ je povinný písomne oznámiť Dlžníkovi stanovenú zníženú výšku odplaty, pričom písomné oznámenie bude tvoriť prílohu tejto Dohody o poskytnutí služby“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Druhým výrokom zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi bezdôvodné obohatenie vo výške 33,96 eur a trovy konania. Rozsudok odôvodnil tým, že účastníci konania uzavreli dňa 08.02.2010 zmluvu o revolvingovom úvere, na základe ktorej bol navrhovateľovi poskytnutý úver vo výške 331,94 eur, ktoré mal splácať v pravidelných mesačných splátkach po 20,28 eur. Súčasťou úverovej zmluvy je aj dohoda o poskytnutí služby v bode 8.1 zmluvy, ktorá umožňovala dlžníkovi požiadať o odklad troch akýchkoľvek splátok úveru, a to v tomto znení: „Predmetom tejto Dohody o poskytnutí služby je záväzok Veriteľa poskytnúť Dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu, maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru, resp. revolvingu poskytnutého na základe Žiadosti/Zmluvy, uzavretej medzi Veriteľom a Dlžníkom (ďalej ako „úver/revolving“) a záväzok Dlžníka zaplatiť Veriteľovi odplatu a) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 33,96 eur/1023,- Sk a b) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 18,52 eur/558,- Sk v prípade, ak bude Dlžníkovi revolving poskytnutý. Odplatu je veriteľ oprávnený na

základe vlastného uváženia jednostranne znížiť, k čomu Dlužník udeľuje Veriteľovi svoj súhlas. Veriteľ je povinný písomne oznámiť Dlužníkovi stanovenú zníženú výšku odplaty, pričom písomné oznámenie bude tvoriť prílohu tejto Dohody o poskytnutí služby". Na zmluve sa podpis navrhovateľa nachádza dvakrát pod Dohodou o poskytnutí služby a na konci zmluvy. Navrhovateľ úver splácal riadne a včas, odporca listom z 27.06.2014 oznámil navrhovateľovi, že uhradil všetky svoje záväzky. V októbri 2014 sa navrhovateľ od spoločnosti Brániť sa oplatí dozvedel, že je možné zmluvné ustanovenie ohľadom dohody o poskytnutí služby považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku, čím mohlo dôjsť k bezdôvodnému obohateniu. Súd uviedol, že v danom prípade sa jedná o spotrebiteľský vzťah, na ktoré je treba aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách a ďalšie právne predpisy na ochranu spotrebiteľa. Dohoda o poskytnutí služby spočívajúca v možnosti odkladu troch splátok je súčasťou formulárovej úverovej zmluvy, takéto ustanovenie vo formulárovom znení nemožno považovať za individuálne dojednané. Poplatok za službu je vzhľadom na výšku úveru a hodnotu poskytnutej služby neprímerane vysoký. Napriek tomu, že formálne je v zmluve podpis navrhovateľa dvakrát, na konci zmluvy aj pod Dohodou o poskytnutí služby, nemožno takéto dojednanie považovať za individuálne. Spotrebiteľ nemá možnosť ovplyvniť obsah tohto dojednania ani odmietnuť jeho podpis. Dohodu o poskytnutí služby podpisuje spoločne so zmluvou na tom istom tlačive, pričom dohoda splyva s ostatnými zmluvnými ustanoveniami. Poplatok spotrebiteľ uhradza skôr ako dôjde k samotnému poskytnutiu služby, zároveň sa zaväzuje uhradiť poplatok za možnosť využitia služby, ktorú sám nežiadal. Neprijateľnou podmienkou je aj podmienka, ktorá vyžaduje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa. Preto je takto formulovaná zmluvná podmienka neprijateľnou zmluvnou podmienkou, a teda neplatnou v zmysle § 53 ods. 5 občianskeho zákonníka. Keďže navrhovateľ uhradil odporcovi plnenia na základe neplatného zmluvného ustanovenia, odporca získal majetkový prospech bez právneho dôvodu a súd teda rozhodol o povinnosti odporcu vrátiť navrhovateľovi poplatok vo výške 33,96 eur. Súd neuznal dôvodnú obranu odporcu spočívajúcu vo vznesení námietky premlčania. Pri posudzovaní otázky premlčania je potrebné určiť plynutie subjektívnej a objektívnej premlčacej doby. Z výpovede navrhovateľa vyplýva, že o neprijateľnosti tohto dojednania sa dozvedel v októbri 2014, pričom odporca nepreukázal, že sa o tejto skutočnosti dozvedel skôr. Keďže návrh bol podaný 23.04.2015, nedošlo k uplynutiu dvojročnej subjektívnej premlčacej lehoty. Čo sa týka objektívnej premlčacej doby, súd vychádzal z konania odporcu, ktoré sa dá kvalifikovať ako nepriamy úmysel s cieľom bezdôvodne sa obohatiť. Odporca ako profesionálny subjekt poskytujúci úvery má povinnosť poznať a dodržiavať právne predpisy na ochranu spotrebiteľa. Inkorporovanie dohody o poskytnutí služby a určenie povinnosti zaplatiť poplatok za takúto službu v neprímeranej výške, navyše za službu, ktorá reálne nebola dodaná, nemožno hodnotiť inak ako konanie za účelom bezdôvodného obohatenia s minimálne nepriamym úmyslom. Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 142 ods. 1 O.s.p.

2. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie odporca. Uviedol, že súd vyhlásil za neprijateľnú podmienku článok 8 bod 8.1. na odôvodnenie uviedol, že poplatok podľa uvedenej služby si navrhovateľ započítal skôr ako poskytol službu a jeho výška má byť neprímeranou. Rozsudok je nepreskúmateľný, pretože v zdôvodnení nerovnováhy a hrubej nerovnováhy v neprospech spotrebiteľa v ňom nie je žiadnym spôsobom konkretizované. Z rozhodnutia sa nedá určiť v čom mal súd preukázané znaky neprijateľnej podmienky a ako aplikoval ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Ustanovením článku 8 bod 8.1 neobsahuje žiadne ustanovenie o započítaní poplatku za službu podľa uvedenej dohody. Na jednej strane teda súd za dôvod neprijateľnosti považuje skutočnosť, že sa odplata platí ihneď pri uzavretí dohody, na druhej strane článok 8 bod 8.1 dohody neobsahuje žiadne ustanovenia o spomínanom započítaní. Z toho vyplýva rozpor medzi rozhodnutím a odôvodnením. Súd na nedôsledne zaoberal tým, či ustanovenie článku 8 ako také môže byť považované za neprijateľnú podmienku, keďže bolo individuálne dojednané. O neprijateľnosti možno hovoriť iba vtedy, ak je splnená podmienka, že nejde o individuálne dohodnuté ustanovenie a súčasne ide o ustanovenie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán. Za individuálne dojednané podľa odbornej literatúry mali byť považované nielen tie, ktoré boli skutočne dojednané, na obsah ktorých mal spotrebiteľ skutočný vplyv, ale aj tie, ktoré mohli byť dojednané, ale spotrebiteľ nevyužil svoj vplyv na ich zmenu. Odporca tvrdí, že výrok o určení článku 8 bod 8.1 je predčasný a nepreskúmateľný, súd sa nesprávne vysporiadal s otázkou aplikácie § 53 Občianskeho zákonníka a s tým, či dohoda o poskytovaní služieb má individuálnu povahu. Odporca napadol aj posúdenie námietky premlčania. Úmysel získať bezdôvodné obohatenie je vždy spojený s reálnym poznaním a vedomosťou skutočností, od ktorých sa bezdôvodné obohatenie odvíja. Záver o úmyselnom bezdôvodnom obohatení súd vyvodzuje z toho, že odporca je profesionálny subjekt. Táto skutočnosť nepostačuje na takýto

záver, nakoľko v konaní nebolo preukázané, že by v roku 2010 bola dohoda o poskytnutí služby vyslovená za neplatnú. Úmyselné bezdôvodné obohatenie predpokladá vedomosť alebo aspoň možnosť poznať skutkové okolnosti svedčiace o vzniku bezdôvodného obohatenia. O platnosti, resp. neplatnosti právnych úkonov rozhodujú len súdy. V čase kedy došlo k uzavretiu zmluvy o revolvingovom úvere nebola vyslovená ani napádaná neplatnosť dohody o poskytnutí služby. Ani zo strany kontrolných orgánov nebolo konštatované porušovanie zákona. Odporca teda v čase uzatvárania zmluvy objektívne nemal a ani nemohol mať vedomosť o tom, ako súd s odstupom šiestich rokov posúdi článok 8 ods. 8.1. Z toho dôvodu odporca tvrdí, že súd svoje závery o úmyselnom bezdôvodnom obohatení neopieral o konkrétne skutkové zistenia a závery, ale len odkazuje na rozhodnutie iných káuz. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

3. Odvolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a zistil, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správne. Súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav a správne vo veci rozhodol, odvolací súd sa s jeho rozhodnutím stotožňuje. Z rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva, že dohodu o službe považoval za neprijateľnú z dôvodu, že poplatok sa účtuje za službu, ktorá reálne nemusí byť poskytnutá a účtuje sa už predtým ako takáto služba je využitá. Poukázal na to, že neprijateľnou podmienkou je podmienka, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané. S týmito závermi odvolací súd súhlasí. Zaplatenie poplatku za možnosť poskytnutia služby, a teda aj v situácii, keď spotrebiteľ o takúto službu nikdy nebude mať záujem, spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán. Súd prvej inštancie sa vysporiadal aj s otázkou individuálnosti dojednaní, poukázal na to, že dohoda o poskytnutí služby sa podpisuje spoločne so zmluvou na tom istom tlačíve, splyva s ostatnými zmluvnými dojednaniami, a teda ju nemožno považovať za individuálne dojednanú.

4. Správny je aj výrok o povinnosti vydať bezdôvodné obohatenie a odvolací súd sa stotožňuje aj s tým, ako sa súd prvej inštancie vysporiadal so vznesenou námietkou premlčania. Plynutie subjektívnej a objektívnej lehoty treba posudzovať s ohľadom na konkrétne zistené skutočnosti. V prípade subjektívnej lehoty za vedomosť spotrebiteľa o tom, že vzniklo bezdôvodné obohatenie je správne považovať dátum skutočného dozvedenia sa o tom, že konkrétna zmluvná podmienka môže byť neprijateľná a neplatná. Objektívna lehota znovu začína plynúť od času, kedy bola platba prijatá, pričom v danom prípade prichádza do úvahy aj záver, že objektívna premlčacia lehota je 10 ročná. Preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil postupom podľa § 387 ods. 1 CSP.

5. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol úspešný žalobca, trovy odvolacieho konania mu nevznikli, a preto odvolací súd rozhodol, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

6. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 420 CSP alebo 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť byť zastúpený advokátom neplatí za podmienok ustanovených v § 429 ods. 2 CSP.